

دوشنبه 6 آذر 1396 - 7 ربیع الاول 1439 - 26 نوامبر 2017

تشکیل نخستین کنفرانس متفقین در جریان جنگ جهانی اول در تهران (1322ش)

تشکیل نخستین کنفرانس متفقین در جریان جنگ جهانی اول در تهران (1322ش)

در ششم آذر 1322ش، کنفرانس سران سه کشور متفق در جنگ جهانی دوم، در حالی در تهران آغاز به کار کرد که ایران به اشغال نظامی این سه کشور درآمده بود. کنفرانس تهران، پس از ورود آمریکا به جنگ جهانی دوم و گشوده شدن جبهه‌های جدید علیه ارتش آلمان، برپا شد. در این کنفرانس، روزولت رئیس جمهور آمریکا، چرچیل نخست وزیر انگلستان و استالین رهبر شوروی، درباره شیوه‌های مبارزه با ارتش آلمان و کمک به جبهه‌های جنگ با این کشور، با یکدیگر تبادل نظر کردند. در پایان کنفرانس تهران که چهار روز به طول انجامید، اعلامیه مشترکی توسط سه کشور صادر شد که در آن به انهدام نیروهای نظامی آلمان و چگونگی انجام عملیات در جبهه‌های جنگ اشاره شده بود. همچنین توافق شد که پس از پایان جنگ جهانی دوم، نیروهای متفقین، خاک ایران را ترک کنند. تعطیلی حوزه‌های علمیه ایران در اعتراض به حکم اعدام روحانیون ضد بعثی در عراق (1353ش)

در اعتراض به تصمیم دولت بعث عراق مبنی بر اعدام پنج نفر از روحانیون مبارز شیعه، حوزه‌های علمیه قم و مشهد تعطیل شد. همچنین در این روز، حضرات آیات: سیدشهاب‌الدین مرعشی نجفی، سیدمحمدرضا گلپایگانی و دیگر مراجع تقلید قم و آیت‌الله میلانی در مشهد، درس‌های خود را تعطیل کردند. مدتی قبل، رژیم بعثی عراق به ریاست حسن البکر، یکصد و پنجاه نفر از روحانیون مبارز و طلاب علوم اسلامی عراق را دستگیر و پس از آن پنج نفر از آنان را به اعدام محکوم کرد.

آغاز به کار نخستین کنفرانس بین‌المللی هنر دینی در تهران (1374ش)

به نظر می‌رسد بهترین تعریفی که بتوان برای هنر دینی ارائه نمود این باشد که هر هنری که با استفاده از ابزارهای مشروع، انسانها را به سوی اهداف معقول سوق دهد هنر دینی است. به عبارت دیگر هنری را می‌توان دینی دانست که در آن روح دین و تعالیم دینی جریان داشته و از ابتدا تا انتها، ماهیت و محتوای آن، دعوت به سوی خداوند باشد و بینندگان را از فرش به عرش و از ملک به ملکوت رهنمایی کند و روح تعهد و خداخواهی را در آنها بدمد. در این تعریف هر فعالیت سالم هنری که مردم را از خود رها نیده و به خدا برساند و روح گرایش به نیکی‌ها و دوری از بدیها را در آنها زنده کند هنر دینی و اسلامی نامیده می‌شود و هرگز نیاز نیست که هنرمند دینی فقط سریال‌های تاریخ اسلام بسازد و مردم را موعظه کند.

شهادت پیشوای یازدهم مسلمانان حضرت امام حسن عسکری (ع) (260 ق)

حضرت امام حسن عسکری (ع) پس از بیست و هشت سال زندگی و شش سال امامت در هشتم ربیع الاول سال 260 هجری در شهر سامرا و به دست معتمد عباسی به شهادت رسید و در کنار مرقد مطهر پدر بزرگوار خویش مدفون گردید. آن حضرت، همواره تحت نظر و در زندان‌های طاغوت‌های عصر خود بود و سرانجام با زهر جفا، شهید شد. امام حسن عسکری (ع) با همه‌ای اختناق و محدودیت‌های زمان توانست به بهترین وجه و در حد امکان، فشردگی مبارزه در مقابل ستمگران و حکام جور را حفظ کرده و این نهضت نهفته را هدایت نماید. آن حضرت، قطب دایره‌ای مبارزه بود و دیگران بر اطراف او دور می‌زدند. دوست و دشمن می‌دانستند که امام و پیروان او، خلافت ناحق عباسی را قبول ندارند و طرفدار حکومت واقعی و نجات دهنده‌ای اسلامند. امام حسن عسکری، با وجود همه فشارهای دستگاه جور عباسی و کنترل‌ها و مراقبت‌های بی‌وقفه‌ای دولت مرکزی، یک سلسله فعالیت‌های سیاسی و اجتماعی و علمی در جهت حفظ اسلام و مبارزه با افکار ضداسلامی انجام داد که بدین‌گونه قابل ذکرند: کوشش‌های علمی در دفاع از آیین اسلام و رد اشکال‌ها و شبهات مخالفان و نیز تبیین اندیشه‌های صحیح اسلامی؛ ایجاد شبکه‌های ارتباطی با شیعیان مناطق مختلف از طریق تعیین نمایندگان و اعزام پیکارها و ارسال پیام‌ها؛ فعالیت‌های سیری سیاسی به رغم کنترل‌های حکومت عباسی؛ حمایت و پشتیبانی مالی از شیعیان، به ویژه یاران خاص خود؛ تقویت و توجیه سیاسی رجال و عناصر مهم شیعه در برابر مشکلات؛ استفاده‌های گسترده از آگاهی غیبی برای جلب منکران امامت و دلگرم کردن شیعیان؛ آماده سازی شیعیان برای دوران غیبت فرزند خود، امام مهدی (عج). رحلت عالم جلیل، شیخ حسین بن عبدالصمد عاملی پدر شیخ بهایی (984 ق)

عزالدین حسین فرزند عبدالصمد جلی عاملی پدر شیخ بهایی و از نوادگان حارث بن اعور همدانی و از شاگردان شهید ثانی و حسن بن جعفر گرگی بود و از آنان اجازه‌های اجتهاد داشت. عزالدین پس از اتمام تحصیلات راهی بحرین شد و برای همیشه اقامت در آن دیار را برگزید. وی در آنجا به ترویج مذهب شیعه و احیای علوم دینی پرداخت و بالاخره در هشتم ربیع الاول سال 984 ق درگذشت. تحفه‌های اهل ایمان و دیوان اشعار از آثار اوست. پایان نبرد تانک‌ها میان آلمان و شوروی در جریان جنگ جهانی دوم (1941م)

نبرد تانك‏ها که در جریان جنگ جهانی دوم، میان آلمان و شوروي رخ داده بود، در 27 نوامبر 1941م با شکست آلمان به پایان رسید. در این نبرد، نیروهای آلمانی تلاش کردند مسکو پایتخت شوروي را که از يك ماه پیش محاصره کرده بودند، تصرف کنند. این شکست آلمان، حادثه مهمي در جنگ جهانی دوم بود و نقطه آغاز شکست آلمان را در جبهه شوروي رقم زد. جنگ آلمان با شوروي در نزديکي مسکو به علت آن که دو طرف از تعداد زيادي تانك استفاده کرده بودند، به عنوان نبرد تانك‏ها، معروف گردید.